

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 10 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oglasila (inserate) vsprejema upravništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedeelj in praznikov, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 21.

V Ljubljani, v sredo 27. januarija 1897.

Letnik XXV.

Koroški deželni zbor.

Iz Celovca, 26. jan.

Danes so se zbrali naši novoizvoljeni deželni poslanci k prvi seji prvega zasedanja osme volilne perijode.

Dež. predsednik Schmidt-Zabierow je otvoril sejo z naznanilom, da je deželni zbor sklican od cesarja k postavnemu delovanju in da je grof Zeno Goëss imenovan deželnim glavarjem, dr. G. Metnic pa njegovim namestnikom. Povabi novega glavarja, da položi postavno obljubo in prevzame predsedništvo.

Grof Goëss je z daljšim govorom pozdravil poslance „brez razlike narodnosti in strank“ in načrtal naloge, ki čakajo rešitve.

Nato predlaga posl. Hillinger imenom dež. odbora, kako naj se vodijo zapisniki.

Posl. Grafenauer predlaga, naj se stenografski zapisniki izdajajo tudi v slovenskem jeziku, ker dejanske potrebe to zahtevajo.

Posl. dr. Artur Lemiš z ostrimi besedami ugovarja temu predlogu, češ, da se mora takoj zavrniti ta „prvi napad na nemštvo“. Pravi, da baš Grafenauerjevi volilci vsi znajo nemški, kakor se je baje prepričal na nekem shodu.

Posl. Gr. Einspieler odgovori, da je v velikovškem volilnem okraju mnogo občin, kjer nihče ne zna nemški. Slovenski stenogr. zapisniki so torej potreba.

Posl. Steinwender z odurnimi besedami pobija predlog, češ, da morda ni toliko napad na nemštvo, kakor „frivolna demonstracija“. Dalje pravi, da ni mogoče, da bi se stenografski zapisnik izdal tudi slovenski. — Po teh besedah slišijo se razni klici: „Schluss“.

Grafenauerjev predlog je bil kajpak odklonjen. Zanj so glasovali samo trije slovenski poslanci, poslanec Jan. Huber pa je — odšel!!

Sledilo je poročilo o volitvah. Vse volitve so

bile potrjene. Na-to se je vršila obljuba poslancev v roke dež. glavarja. Slovenski poslanci so jo govorili slovenski z „obljubim“. V dež. zboru se o tem ni oglasil nihče, pač pa to mrzi listu „Freie Stimmen“, ki slovensko obljubo imenujejo „slovenische Demonstration“.

Pri volitvi odsekov je vstrajal tudi novi deželni zbor na potih prejšnjih. Izključili so slovenske poslance in nemškega konservativca Huberja od delovanja v odsekih. Samo posl. Muri je izvoljen v verifikacijski in gospodarski odsek. To kaže, da nasprotni nam nacijski še vedno nečejo odnehati od strastnega nasprotstva zoper nas. In potem pravijo, da mi — kalimo deželni mir! — Omenimo pa naj, da je dež. glavar k skrutinju pozval tudi slovenske poslance, kar se v prejšnjih časih ni zgodilo.

Došel je zboru že danes vladni predlog, naj se v višjih razredih celovške realke uvede krščanski nauk. Radovedni smo, kaj bo nacijska večina, ki se dela pred volilci tako pobožno, počela s tem predlogom.

Nemški nacijski so ustanovili svoj klub, ki šteje 22 članov (od 37 poslancev). Med nje je šlo tudi mnogo starih liberalcev, Hock, Kirschner, Plavec, Hillinger (!). Oraš, itd. Doslednosti bi pri teh ljudeh pač zastoj iskal. —rn.—

Politični pregled.

V Ljubljani, 27. januarija.

Državnozbornske volitve. Malone po vseh kronovinah je že v polnem tiru volitvena borba. Največ opravila pa provzročuje raznim strankam peta kurija. Za mandate v tej skupini se pulijo malone vse stranke in vsi slojevi. V prvi vrsti so delavci, dosedanja nevolilci, ki s ponosom povdarjajo, da so si oni priborili volilno pravico in toraj njim pripada ta mandat; nadalje imamo veliko število poljedelcev, ki zatrjujejo, da tvorijo oni večino po

raznih kronovinah, in bi toraj ne bilo pravično, ko bi se njim odlegnilo novoustanovljeno poslaniško mesto. Konečno imamo pa še meščane, uradnike, učitelje in dr., ki vsi trdijo, da imajo ravno tako pravico do mandata v splošni skupini, ker tukaj voli in sme biti izvoljeno vse. Kaj pa še le toliko število strank! Konservativna, krščansko-socialna, liberalna, socialno-demokratska; vse te in še mnoge druge se bodo pulile za nove sedeže v zbornici ter v to svrhu porabile vsa mogoča sredstva. Lahko si je torej predstavljati, da bo borba posebno v peti skupini zelo živahna, sem ter tje zelo vroča, in je toraj v tem oziru dobro, da je nekoliko pristržena volitvena doba. — Socialno-demokratski strankarski generalštab je že nekaj dni sem noč in dan na nogah; po noči se raztresajo volilni oklici in druge brošure, po dnevu pa prirejajo shode in predstavljajo kandidate. Razume se samo ob sebi, da hrepene po novih sedežih samo pristni židovski kolovodje, ki hočejo s tem znova pokazati, da jih vodi v borbo samo „blagor delavcev“, in se toraj ne smemo čuditi, ako so nastopni „delavski prijatelji“ kandidatje socialno-demokratske stranke za mesto Dunaj: dr. Adler, ki poleg tega kandiduje v Liberecu na Češkem in morda še kje drugje, Reumann, Skaret in Schumaier, moške, ki pripadajo brez izjeme stranki, „ki še nikdar ni storila kaj žalega krščanskemu ljudstvu“. Ali kaj? Kakor na Dunaju, tako bodo postopali ljudski osrečevalci tudi drugje, s kakošnim uspehom, to je seveda drugo vprašanje.

Ljudsko šolstvo na Nižje-Avstrijskem. Dolgo časa so na Nižje-Avstrijskem popolnoma neovirano gospodarili židovski liberalci ter vredili vso deželno upravo tako, kakor je najbolj kazalo njihovim sebičnim namenom. Razume se torej, da so tudi ljudsko šolstvo prikrojili popolno na njim ugoden način in da je torej neredkokrat imel v šolah židovski učitelj ali učenec večjo oblast, kakor njegova krščanska sovrstnika. Prijatelji krščanskega ljudstva so že dolgo časa s težkim srcem opazovali

LISTEK.

Brodnik.

(Zgodovinska povest. Angleški spisala Antonija Klitsche de la Grange; prevel Ivan Čestimir.)

Drugi del.

Goti.

VI.

V gotskem taboru.

(Dalje.)

Isti hip se vzdigne zavesa kraljevega šotoru, v katerem so bile pripravljene mize, na njih pa pečeni jarcji in posode, polne rujnega vina.

Poslanci vstopijo v šotor, Decij pa zaustavi Alarika in mu dé:

„Poslušaj me, kralj; nečesa bi te prosil.“

„Česa želiš, dragi moj?“ vpraša Alarik, zadovoljno motreč Decija.

„V tvojem taboru se nahaja človek, ki se skriva pod imenom Decija Fulvija. To ime je moje. Jaz jedini imam pravico, nositi je, in kdor si je drzne prisvajati, ta je zločinec.“

„Dragi moj; ako si je kdo prisvojil tvoje ime, je tvoja pritožba in tvoja nevolja popolnoma opravičena. Obadva sta Rimljana. Dasi jeden izmed vaju nosi moje orožje, vendar ga nočem soditi jaz. Dotičnik se nahaja sedaj v posvetovalnem šotoru. Pojdi tjekaj, in ako bije v tebi srce poštenega in hrabrega moža, pokliči ga na dvoboj.“

Decij odide v posvetovalni šotor. Ko stopi čez prag, začuden obstane.

„Marcel, ti bivaš v gotskem taboru?“

„Dobro došel, Decij,“ odgovori Marcel zaničljivo. „Si-li tudi ti, modri prijatelj, zapustil rimskega orla in pribežal pod krila severnih velikanov?“

Decij še vedno začuden gleda svojega starega prijatelja. Oni, ki si je osvojil njegovo ime, je torej Marcel, Valerijin brat, isti, kateremu je nekoč rešil življenje! Dolgo časa ga gleda, srce pa mu trepeče jeze in zaničevanja. Prekriža roke na prsih in prične govoriti z mirnim glasom:

„Marcel, da ne čujem tvojega glasu, ne veroval bi niti lastnim očem. Tvoje sprijeno življenje te je torej dovedlo do tega, da si se odrekel ponosnemu imenu rimskega meščana. Tujcem in barbarom si izdal svojo domovino, da, prisvajaj si celo moje ime in je izpostavljaš obrekovanju in zaničevanju. Prokleta bodi tvoja kri!“

Le-te zadnje besede je obrnil tudi na Valerijo, ker ga je njena namišljena hinavščina hudo razžalila.

„Kakov vrag te nosi, da me povsodi preganjaš s svojimi žalitvami in očitanjem?“ vsklikne Marcel. „Tvoje ime se mi je zdelo mileje in blagoglasnejše ko moje; vzemi je nazaj. Ko se vrneš med svoje someščane, naznani jim, da Marcel Nerij biva v gotskem taboru in nestrpljivo pričakuje trenutka, ko sovrznike čete premagajo oholi Rim.“

„Nesramnik! Ne morem ti niti povedati, kako da te zaničujem,“ odgovori Decij, srdeč se, da se Marcel še ponaša z izdajstvom domovine.

Valerijin brat prebledi od jeze in skoči k patriciju, kakor da ga hoče prebosti z ostrim bodalom, katero je izvlekel izza pasu; toda isti hip obstane, ukroti svojo jezo in reče s tresočim glasom:

„Ti si mi nekoč rešil dragoceno življenje; sedaj ti je podarim jaz, da tako poravnam svoj dolg...“

Decij se pri teh besedah zaničljivo nasmeje in dé:

„Tvoje jeze se ne bojim, čudim se le tvoji velikodušnosti. Toda rečem ti še jedenkrat, da si izdajalec.“

nečuvano početje židovskih mogočnjakov in tako dolgo iskali potrebnih pripomočkov zoper nje, da so jih našli. Sedaj imajo popolno oblast v dež. zboru in torej odprto pot, da izvedo svoje naklepe. In res, minuli ponedeljek se je storil v tem oziru prvi korak, ko je posl. Vergani s tovariši stavil predlog glede spremembe obstoječega ljudsko-šolskega zakona, ki obstoje v nastopnih glavnih točkah: Prisilni šolski obisk naj traja samo do dovršenega 13. leta. V zadnjem šolskem letu bodi pouk v zimskih mesecih obvezen in imej nalogo naobraženja v poljedelski oziroma obrtni stroki. V ljudskih šolah na deželi, v katere so vsolani najmanj pol ure oddaljeni kraji, je uvesti poldnevni pouk s pomnoženim številom učnih ur. Pospešuje naj se versko-nravna vzgoja mladine. Omisliti je stroga disciplinarna sredstva v svrhu vzdrževanja reda v šoli. Največjo pozornost je obračati na jezikovni in računski pouk. Omeji naj se učna tvarina v meščanskih šolah in uvedo za vse šole jednake knjige. — Najstrožje je ločiti učence po veroizpovedanju in spolu. Krščanske učence naj uče krščanski, židovske pa židovski učitelji. Konečno naj se uvede na vseh šolah nedeljski popoldanski pouk v poljedelskih in obrtnih strokah, katerega se mora udeleževati vsak do dovršenega 15. leta. To vse je seveda popolno „mračnjaško“ in vsled tega se je pričela mej „naprednimi“ židovsko-liberalnimi učitelji velika, strastna gonja zoper navedeni predlog, češ da preti deželi s tem „klerikalna povodenj“. Umevno je, da imajo židje strah pred pretečim udarcem, ne tako pa zavedno krščansko ljudstvo.

Dopolnilna volitev v Brestu na Francoskem je znova pokazala, da katoliška ideja mej narodom še ni popolno zamrla, marveč da se ravno v poslednjem času še bolj razširja in utrjuje. Namesto umrlega monarhista monsign. Hulsta je bil izvoljen z veliko večino Abbé Gayraud, ki očitno priznava katoliška načela in je vsikdar voljan ravnati se po navodilih sv. Očeta. Gayrauda so napadali raznovrstni nasprotniki in se posebno v zadnjem času z vso silo zaletavali vanj, a popolnoma brezuspešno. Ta izvolitev, še bolj pa 332 poslancev, ki so pred nekaj dnevi v zbornici glasovali proti predlogu anarhista Rouaneta, naj se vzame cerkvi Srca Jezusovega v Montmartre značaj spravne cerkve, so najboljši dokaz, da še živi in procveta v Franciji katoliška zavest v kljub vsem mogočim zaprekam.

Razgled po slovanskem svetu.

Novo podjetje na slovanskem jugu.

(Dalje.)

Toda ne glede na druge razloge, dovolj je trezno premisliti le historična dejstva. Ob času prvih sedem ekonomskih zborov je vzhodna cerkev priznavala papeštvo, sedaj ga pa ne priznava. Ali je tedaj takrat imela krivo, ali pa sedaj. Ako je takrat po krivici priznavala papeža kot naslednika sv. Petra, potem so krivi tudi sklepi prvih sedem vesoljnih zborov, katere je papež potrdil.

Orientalci sicer odvrčajo, da je rimska cerkev pozneje odpadla, toda potem bi se moralo papeštvo

„Molči že vender!“ zakriči Marcel in seže v svoji zaslepljenosti po bodalu, da prebode Decija.

Decij prebledi, ga krepko pograbi za roke in reče:

„Lahko bi ti bil sicer odsekal le to roko, ki me je hotela napasti; toda s tem bi si ne bil rešil časti, kajti desnica izdajalčeva ne more omadeževati časti moža poštenjaka. Da nisem kristjan, preklinjal bi oni čas, ko sem ti resil življenje... Ker sem pa kristjan, odpuščam ti; odpusti naj ti pa tudi Bog. Tvoje ime zatajim pred rojaki, da je ne bodo zaničevali.“

Rekši izide iz šotora in odide k senatorjem, ki so se bili že pripravili na odhod. Ko je šel mimo Alarikovega šotora, je preslišal zaničljive besede gotskega kralja: „Strahopetljivec se boji meča svojega sovražnika.“

Alarik pač ni vedel, da je mnogokrat večja hrabrost, odpustiti razžalitev, kakor pa jo maščevati.

„No, si-li videl onega nesramnika? Kdo je, kako mu je ime?“ vpraša Decija stari Flavij.

„Nekak plebejsk izmeček,“ odvrne le-ta.

Ker je bil Decij hudo razburjen, potreboval je samote; vsled tega se tudi ni vsedel s senatorji vred na voz, ampak se je peš napotil za njimi.

(Dalje sledi.)

nekje drugod ustanoviti. Naj pokaže carigrajski patrijarh neposredno zvezo svoje stolice vsaj z jednim apostolom!

Kakor tedaj orientanci priznavajo vsaj nekako prvenstvo sultanovega patrijarha, z istim pravom, če ne z večjim, lahko priznajo tudi prvenstvo rimskega škofa. In s tem ne bodo nič novega sprejeli, marveč obnovili to, kar so že nekaj priznavali.

Božja roka in pa mirno pretresovanje bo morda odstranilo predsodke.

Velikansko mednarodno občevanje našega časa pospešuje medsebojno spoznavanje in menjavanje idej. Skrivne protikrščanske sile se bodo prej ali slej zagnale tudi v orijent in potresle odrevenelo cerkev.

Sovražniki nas bodo spravili v jeden tabor. Kako hitro so se n. pr. znašli katoličani in pravoslavni na Ogerskem v odporu proti civilnemu zakonu!

Papeževa ideja nahaja vedno več pristašev med onimi, ki priznavajo pozitivno krščanstvo. Ustanovili so se že posebni časniki, ki se izključno pečajo z vprašanjem o zjedinenju cerkvij.

„Revue Anglo-Romane“ v francoskem jeziku dela za zjedinenje anglikanske cerkve, „Revue de l'Orient Chrétien“ v Parizu pa se peča z vprašanjem vzhodne cerkve. Tudi v italijanskem jeziku izhaja v Rimu strokovni list „Bessarione“. Prav ta nam se zdi posebne važnosti, ker urednik v 1. št. obeta, da bo izhajal tudi v grškem jeziku. — Veselo znamenje je, da so se tudi Lahji začeli bolj zanimati za to vprašanje. — Pri vsej svoji naravni nadarjenosti so namreč Italijani proti ptujim narodnostim jako tesnosrčni in imajo zlasti o vzhodnem razkolu marsikaj na duši.

Prav primerno si je nadel ta list ime slavnega kardinala Bessariona (1403—1472) velikega sina nesrečne grške domovine, gorečega zagovornika cerkvenega jedinstva, jednega najodličnejših očetov florentinskega koncila. Vsaka številka ima na platnicah njegovo podobo. Do novega leta je izšlo osem števil.

Razvijajoč v 1. števil. svoj program, lepo pravi, „da bomo za čas pozabili, da smo Latini in se bomo spominjali le, da smo, kakor naši vzjedinjeni bratje, otroci istega očeta, odkupljeni z isto krvjo Jezusa Kristusa“.

Vsi članki so res pisani mirno in ljubeznivo, brez zbadanja in očitanja. Res, prepira in strastnega očitanja je že dovolj, treba je enkrat napeti druge, milejše strune. Človeku sicer lahko vzkipi kri, ko vidi, kako trdoglavno in zlobno mečejo jutroci blato na nas, kakor nam priča sam odgovor patrijarhov na ljubeznivo okrožnico papežovo. Toda potrpeti je treba. Resnica se ne brani s psovanjem. Kadar imamo opraviti s taki trdoglavnimi nasprotniki, moramo si postaviti pred oči vzgled nebeškega Učenika, ki je pokaral pregorečega Petra, ko je odsekal uho hlapcu velikega duhovnika. (Dalje sledi.)

Cerkveni letopis.

Iz Rima, 21. jan.

Med mnogimi cerkvami, katere večno mesto krasijo, ste tudi dve, ki ste posvečeni nežni devici in trinajstletni mučenici, sv. Neži; ena je na „piazza Navona“ druga pa zunaj obzidja na „via Nomentane“. Na dan, ko se sv. cerkev te device in mučenice spominja, se tudi v obeh teh cerkvah obhaja slovesnost, katera na oba kraja privabi mnogo pobožnega, pa tudi radovednega ljudstva vseh stanov. Tako je bilo tudi letos, obe cerkvi ste bili polni do zadnjega kotička, prihajali so v mnogem številu domači pa tudi tujci, zlasti Francozi in Angleži, katerih pa letos vender le ni toliko, kakor druga leta. Pridružil sem se tej množici tudi jaz, pa ker mi ni mogoče bilo na obeh krajih cele slovesnosti se vdeležiti, sem si to tako razdelil, da sem bil pri sv. Neži na „piazza Navona“ pri slovesnih večernicah, ki so bile na dan pred praznikom, pri sv. Neži zunaj obzidja pa sem bil pri slovesni pontifikalni sv. maši.

Ako nisem s svojimi dopisi slavnemu uredništvu in p. n. čitateljem nadležen, naj mi bo dovoljeno to dvojno slovesnost nekoliko popisati.

Cerkev sv. Neže na „piazza Navona“ je sezidana na ravno tistem prostoru, kjer je pred 1593 leti stala ona hiša nesramnosti, v katero je tedajni cesarski namestnik Simfronij zapovedal odpeljati nežno trinajstletno devico, da bi jo tam oskrunili, ker je stanovitno odbijala posvetnega snubača, Sim-

fronijevega sina. V spodnjih prostorih, kjer je prvotna cerkev bila, je še zdaj videti kraj, kjer je angelj božji nežno devico branil, in kraj, kjer je bila potem z mečem umorjena. Pri urodu se berejo na steni besede: „Ingressa Agnes turpitudinis locum, Angelum Domini praeparatum invenit“ t. j.: Ko je Neža stopila na kraj sramote, našla je pripravljeno angela gospodovega. Ti prostori so druge čase zaprti, pri tej priložnosti pa je bil prost uhod, in vsak, ki je cerkev obiskal, podal se je tudi v te podzemeljske prostore, ki so bili lepo razsvetljeni in tlak s cvetlicami in zelenjem potrošen.

Posebni občutki človeka napolnujejo, ko stopi na ta sveti kraj, ki je bil priča junaške smrti angeljske device. Nehote mora vsak poklekniti, če ima le še kaj krščanskega čuta v sebi, ter se priporočiti sv. Neži, da bi zamogel po njenem lepem zgledu stanovitno in do zadnjega diha ljubiti svojega nebeškega ženina.

Tudi jaz sem na tem svetem kraju nekoliko pomolil in se v molitvi spominjal daljnih prijateljev in znancev, potem pa sem šel zopet po stopnicah v zgornjo cerkev, kjer je bilo že vse za slovesne večernice pripravljeno. Kakor sem že poprej omenil, bila je cerkev polna ljudi različnih stanov, najbolj se ve je bil zastopan duhovski stan v različnih svojih nošah. Gledal sem to čudno zmes raznih redov, kolegijev, društev itd., štel sem nekoliko površno različne noše klerikov, redovnikov in redovnic in naštel sem jih blizo trideset, in bi jih bil še več naštel zamogel, ako bi me ne bil zvončkov glas predramil iz tega nepričasnega opaževanja in me spomnil, kje da sem prav za prav.

Pa kaj se hoče, radovedni smo vsi kolikor toliko: in v Rimu mora človek radoveden biti, če hoče sploh kaj posebnega videti, da to potem v svoje sporočilo vtakne, ako se za sporočevalca „štuli“. Zvonček tedaj, ki me je zmodril, je dal znamenje, da se sveto opravilo začne. Iz žagreda pride precejšna vrsta duhovnov, bilo jih je petindvajset, in spremljevali so celebranta škofa do glavnega oltarja. Večernice se prično; močan pevski zbor začne gladko in umetno prepevati cerkvene psalme večernice.

Petje sploh po mojem okusu ni bilo, ker je bilo vse drugo, kakor cerkveno in ni moglo zadovoljiti onega, kateremu cecilijsko petje ni „bav bav“. Pač pa je ugajalo razvajenim ušesom vročerkvinih Italijanov, katerim, bi rekel večinoma, je to petje pravi „ideal“. Večinoma pa vendar le niso bili zadovoljni, pa to ne zaradi petja sploh, marveč ker so pričakovali neki poseben spev psalma „Laudate pueri Dominum“, katerega je uglasbil prav za to slovesnost ljubljani rimski pevovodja „Ca pucci“. Ta pevska vloga je na jednaki način uglasbena, kakor je spev „Cantantibus organis“, katerega navadno pojó vsako leto pri večernicah sv. Cecilije. Kar pri tem spevu poslušalce najbolj mika, je to, da ga spremljajo gosli, zvončki, harpa in lira. Ker sem spev „Cantantibus organis“ že jedenkrat slišal v cerkvi „sv. Cecilije onkraj Tibere“, tedaj mi ni bilo ravno veliko za to, da pri sv. Neži niso peli jednaki „Laudate pueri“, drugim pa to ni bilo ravno ljubo in so to razodevali s tem, da so se takoj začeli iz cerkve zgubljati, ko je namesto pričakovane prišel na vrsto drugi navadni spev. Omenim naj še, da so večernice trajale dobro uro; pri navadnem koralnem petju bi nemara zadostovala tretjina tega časa.

Na dan praznika sv. Neže pa sem šel, kakor sem že zgoraj omenil, k slovesni pontifikalni maši v drugo cerkev na „via Nomentane“. Kar me je posebno tje vleklo, bila je lepa slovesnost blagoslovljenja dveh jagnjet, katero se tukaj vsako leto vrši. V tej cerkvi je namreč pod glavnim oltarjem pokopano truplo sv. Neže in zavoljo tega zaklada je to svetišče na ta dan še bolj obiskovano. Tudi ima pri tej baziliki društvo Marijinih hčerá svoj glavni sedež, kjer se pogostokrat okolu svoje patrone svete Neže zberejo in svojo pobožnost opravijo, kar se je ravno tudi ta dan zgodilo, pri kateri priložnosti so darovale na njen oltar štiri lepe srebrne lilije. Dalje je to svetišče imenitno postalo leta 1855, ko je bil tamkaj sveti oče Pij IX. na čudoviti način obvrovan smrtne nevarnosti.

Prišel je namreč 12. aprila tistega leta z mnogimi kardinali in drugimi dostojanstveniki v tamošnji samostan, in ko je bila velika družba v neki dvorani zbrana in je ravno dečke samostanskega kolegija sprejemal, da so mu nogo poljubili, se je na jedenkrat strop udrl in vsi so globoko padli v spod-

njo klet, ne da bi se bil jeden ali drugi kaj poškodoval.

Ta prizor predstavlja velika na opresen zid slikana podoba na ravno tistem kraju, kjer se je to prigodilo. Tukaj tedaj je bilo, kakor vsako leto, tako tudi letos, blagoslovljenje dveh jagnjet, kar se godi v spomin one prikazni, v kateri se je sv. Neža po smrti prikazala svojim starišem, ko so na njenem grobu jokaje molili. Obdajale so jo mnoge svete device in na njeni strani je bilo snežnobelo jagnje. Po slovesni pontifikalni sveti maši, katero je z obilno azistencijo služil infilirani opat tamošnjega samostana reguliranih korarjev, se zaslisi po cerkvi meketanje, prinesli so namreč dva mala jagnjeta ter ju položili na oltar, jednega na evangelijsko stran, drugega pa na drugo. Ležala sta v podolgasti ploščnati posodi, okučana z rudečimi trakovi in cvetlicami ter se radovedna ozirala po množici in s tolikimi svečami razsvetljeni cerkvi. Radovedno smo se tudi navzoči po njih ozirali, vse je tišalo proti glavnemu oltarju, kdor je mogel, stopil je tudi na stol, da bi le videl ta prijazni prizor. Na koru so med tem peli s spremljevanjem harmonija, harpe in vijolončela neko antifono iz cerkvenih molitev za dan praznika sv. Neže, in potem je opat jagnjeta slovesno blagoslovil.

Kaj se pa potem z jagnjetom godi? Lateranski kapitelj, kateremu red reguliranih korarjev ta dva jagnjeta za neki vsakoletni davek odračuni, ju potem daruje sv. očetu papežu, kateri ju na to pošlje redovnicam sv. Benedikta v samostan sv. Cecilije onkraj Tibere. Te neveste Kristusove jagnjeta še nekoliko časa hranijo in strižejo, iz volne pa naredijo tako imenovane „palije“, t. j. tri prste široke, z rudečimi in črnimi križci pretkane pasove ali štole, katere nadškofje v znamenje posebne svoje časti čez rame in na prsih nosijo. Sveti oče te palije blagoslovijo in položijo na grob apostoljskih pravkov sv. Petra in Pavla, ter jih pri priložnosti v posebno odlikovanje pošljejo nadškofom in izjemoma tudi škofom.

Tako, dragi bralec, sem ti zopet kaj iz svetega mesta sporočil, sčasoma se bom pa še kaj oglasil, do tja pa „z Bogom!“ P. C. L.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 27. januarja.

(Prevzvišeni gospod knezoškof dr. Jakob Missia) so se včeraj z brzovlakom vrnili z Dunaja.

(† Fml. Hegedüs de Tiszavölgy.) Njegovo truplo se je danes ob 10. dopoldne blagoslovilo na dvorišču vojaške bolnišnice in potem pripeljalo na kolodvor južne železnice; od tod pa z brzovlakom v Schwechat pri Dunaju, kjer bo ranjki pokopan zraven svoje matere. Spreveda se je vdeležila tukajšna posadka pod poveljništvom gm. Sterzi-ja; dalje tudi prevzvišeni gospod knezoškof, deželni predsednik baron Hein, deželni glavar Oton Detela, deželne sodnije predsednik Kočvar pl. Kondenheim, stolni prošt dr. Klofutar, dvorna svetnika Schemerl in dr. Račič, predsednik kupčijske zbornice Perdan, i. t. d. Od zunaj je prišlo več generalov in štabnih oficirjev. Na kolodvoru je bilo truplo še enkrat blagoslovljeno in potem je imel vojaški kurat č. g. Ivanetič kratek govor, ter je hvalil ranjcega kot hrabrega, značajnega in svojemu cesarju udanega vojaka, kateri je imel tudi dobro srce za svoje podložnike. — N. v m. p!

(Efektno loterijo za Ljubljano) je dovolil prirediti finančni minister. Mesto bode smelo izdati srečk za pol milijona goldinarjev.

(Nekaj za vinogradnike.) V drugi polovici leta 1896 izročil je poslanec Pfeifer v imenu kmetijskih podružnic Vinica, Crnomelj, Metlika, Novomesto, Kostanjevica, Krško sledečo prošnjo (v prostem prevodu): Položaj vinogradnikov postaja od dne do dne težavnejši. Neugodne trgovinske pogodbe, in umetna vina proužročujejo, da pada vinska cena vedno. Perenospora (strupena rosa) in druge trte uničujoče glive zmanjšujejo dohodke vinogradov, ker proužročuje boj proti tem škodljivcem stroške, ki so bili pred leti nepoznani. Nasaditev po trtni uši uničenih vinogradov prizadeva velikanske stroške, ki se povračajo le polagoma tekom mnogih let. Le malo posestnikov je v srečnem položaju, da zmorejo te izvanredne in velike stroške. Ogromna večina prositi mora tuje pomoči potom državnih in deželnih posojil, da obnove svoje po trtni uši uničene vinograde. Kar se pa tiče perenospore ali tako imenovane strupene rose, zamore se ta nadloga le v tem slučaju

zatreti, ako se nji nasproti postavijo vsi vinogradniki v bran. Če škropijo le posamezniki svoje vinograde, drugi pa ne, ostanejo v neškropljenih vinogradih okužena mesta, iz katerih se ta bolezen po nezatrlih glivah širi vedno naprej, tako da ostane permanentna. Očividno je toraj, da to povsem ne pomaga, če premožnejši posestniki kupijo škropilnice in potrebno gradivo in če škrepe z njo svoje vinograde, če pa nasproti manj imoviti vinogradniki tega zaradi pomanjkanja potrebnih sredstev storiti ne morejo. Tem manj imovitim posestnikom treba je toraj v tem oziru pomoči in sicer od države, kakor se to godi na Ogrskem. Pred kratkim namreč je ogrski poljedelski minister dal razdeliti 1903 škropilnic brezplačno med manj imovite vinogradnike, kateri nimajo druge dolžnosti, nego da z brezplačno dobljenimi škropilnicami škrepe svoje vinograde. To postopanje ogrske vlade upliva posredno neugodno tudi na našo državno polovico toliko časa, dokler se pri nas ne posnema. Kakor hitro in tem bolje bode Ogrska spravila svojo vinsko produkcijo na isti stan, kakor je bil poprej, predno se je prijavila trtna uš, perenospora i. t. d., bode začela izvaževati svoja vina tudi v naše dežele in spravljati jih na trg; s konkurenco z cizlajtanskim vinom udomačilo se bode Ogrsko vino v naših deželah, in težko ga bode pozneje spodrinuti. Treba je toraj, ako hočejo naše dežele tostran Litave v okom priti temu konkurenčnemu boju, da naša država v tem oziru popolnoma posnema Ogrsko vlado in da ona za vinogradnike stori to, kar stori Ogrska država za svoje vinogradnike. To pa glede Kranjske tem bolje, ker je naša dežela po potresu, po vremenskih in drugih nezgodah i. t. d. v zadnjih letih ubožala in si ne more sama pomagati. — Tedaj se prosi, da blagovoli Vaša Prevzvišenost naročiti škropilnice proti perenosperi in jih brezplačno razdeliti med manj imovite vinogradnike. Tudi posl. Povše je to zadevo povdarjal v svojem govoru dne 15. t. m. Nato je g. poljedelski minister v seji dne 16. t. m. doslovno sledeče odgovoril: „Od gosp. posl. Pfeiferja bila je meni, ne tu v javni seji, temveč naravnost izrečena želja, da bi se revnim občinam, katere zelo trpe od strupene rose — to je tudi posl. Povše omenil — škropilnice brezplačno razdelile. Usojam si izreči, da sem pripravljen ustreči tej želji.“ — Kakor znano, dobivajo posestniki vinogradov, katere je uničila trtna uš, brezobrestna posojila, da zasade uničene vinograde z amer. trtami. Po dosedanji postavi daje država taka posojila le pod tem pogojem, da tudi dežela da taka posojila in sicer v tistem znesku, torej država polovico, dežela polovico vsakega posameznega tacega posojila. Ker je to razmerje glede na denarna sredstva države in glede na denarna sredstva posameznih vinorodnih dežel, posebno glede naše prerovne Kranjske jako neugodno, oglasil se je bil posl. Pfeifer k besedi dne 16. t. m. — Ali ker do zaključka debate ni prišel do besede, predlagal je v isti seji sledečo resolucijo, po kateri se vlada povabi, da predloži postavni načrt, po katerem naj bi se zakon z dne 28. marca 1892, drž. zak. št. 61 spremenil tako, da bi dežele prispevale k omenjenim brezobrestnim posojilom le v onem primerju, v katerem stoje deželni dohodki k dohodkom države. — Ta predlog izročil se je budgetnemu odseku.

(Slovensko gledališče.) Za jutrišnjo predstavo opere „Ernani“ se kaže najintenzivnejše zanimanje, takisto tudi za reprizo te opere, katera bo v soboto.

(Naznanilo.) Rokopise za 1. štev. „Katoliškega Obzornika“ naj pošljejo blagovoljno vsi sotrudniki vsaj do 10. febr., da bo mogel priti list za časa na svetlo. — Naročnino pa naj vsak blagohotno pošlje pod naslovom: „Leonova družba v Ljubljani.“

(Socijalno-demokratski kandidati za peto skupino v slovenskih pokrajinah.) „Arbeiter Zeitung“ z dne 26. t. m. objavlja listino kandidatov socijalno-demokratske stranke za peto skupino v vseh avstrijskih kronovinah. Tu navedemo le one kandidate za slovenske pokrajine. Za Kranjsko je postavljen kandidat Fr. Železnikar, krojaški mojster v Ljubljani; za slovensko Stajersko Filip Ropas, železniški delavec v Celju; za Korško Viljem Eich, čevljar v Beljaku; za Gorisko in Gradiško Fr. Marn, nadsprevodnik v Gorici; za Trst in okolice Karol Učekar, tiskar v Trstu, in za Istro Ant. Gerin, črkostavec v Poreču. Velika večina nastavljenih kandi-

datov pripada res delavskemu stanu, le nekaj malega je takih, ki pripadajo višjim stanovom. Pomniti pa je, da kandidujejo nedelavci le v takih okrajih, kjer jim je zmaga popolno zagotovljena. In to je značilno!

(Pojasnilo.) V govoru poslanca dr. Susteršiča — v točki o podržavljenju notarijata — se je zadnjič vrinila neka pomota. Govoreč o varstvu pridobljenih pravic sedanjih notarjev rekel je, da se poslednjim mora varovati pravica volitve, li hočejo postati državni uradniki, ali pa izvrševati svojo prakso na isti način dalje proti plačilu pristojbin, ne pa „proti znižanju pristojbin“, kakor je poročal „Slovenec“.

(Vmeščenje.) Dne 24. t. m. je bil jako slovesno vmeščen veleč. g. župnik Piber v Brusnicah. — Slavnostni govor imel je mil. g. prošt P. Urh. 10 duhovnikov-sosedov spremilo ga je v cerkev. Dasi-ravno je v soboto veliko snega padlo, nabralo se je ljudstva v prostorni brusniški cerkvi iz 7 fara. — Novemu g. župniku kličemo: Bog blagoslovi tvoje delovanje!

* * *

(„Chicago News“ o našem rojaku duhovnu.) Omenjeni list častno piše o neumornem delovanju č. g. F. S. Šusteršiča, župnika v Jolietu, Ill. Med drugim pravi: „Č. g. F. S. Šusteršič je s sijajnim uspehom deloval med tukajšnjimi Slovenci. Ni še pet let, odkar je došel med svoje rojake, ki so bili do njegovega prihoda brez božje hiše in brez organizacije. V tej kratki dobi se mu je posrečilo, da je z nevgnano delavnostjo in nedosežno spretnostjo zgradil veličastno svetišče in prikladno šolsko poslopje, kjer se mladina uči slovenščine in angleščine. Blagi gospod skrbi, da njegovo ljudstvo ohrani dedne običaje stare domovine, ob enem pa hvalevredno deluje, da ta krepki narod koraka v jedni vrsti z naprednimi Američani. V tem jim je sam gospod najlepši vzgled. Komaj se je ustancvil v našem mestu — ptujec na ptujem — lotil se je nemudoma angleščine, katero govori in piše sedaj neverjetno gladko in pravilno... V njegovi šoli je nad 120 slovenskih otrok. Pred kratkim je spisal dvoje američanskim šolam primernih slovenskih knjig — abecednik in katekizem... Duhovni pastir in njegovo ljudstvo zaslužita, da jih podpira občinstvo ne glede na vero in narodnost, kajti njihovo delo v našem središču je v resnici plemenito.“

(Boji z biki.) Niti vojska na Kubi, niti sila in potreba doma ne odvrne Špancev od tega, da ne bi starih bojev z biki uprizarjali z največjim bliščem in sijajem. Od 5. aprila do 30. oktobra 1896 bilo je 438 bojev z biki, pri katerih je poginilo 1218 bikov in 6000 konj. Cena ubitih bikov znaša 645.000 gld. in njih prevoz po železnici 52.460 gld. Cena konj, ki so v areni poginili, znaša nekaj nad 50.000 gold. Posamezni borilci, katerih imena so slavna kakor vojskovodij, dobili so na stotisoče gld. nagrade. Podjetniki so izdali za biko in za nagrade borilcem 1.320.000 gld. To je gospodarstvo!

(Amerikanec), ki je potoval po Indiji, pride tudi na Ceylon. Hotel se je kopati in prosi nekega domačina, naj mu pokaže kraj, koder ni krokodilov. Res ta ugotovi njegovi želji in Amerikanec se zveseli hladilne kopeli. Ko pride iz vode, vpraša svojega vodnika, zakaj ravno na tem kraju ni krokodilov. „Krokodili se boje somov“, odvrne domačin, „tu je pa prav veliko somov!“

Telegrami.

Zader, 27. januarja. V včerajšnji seji deželnega zbora je naznanil predsednik načrt zakona glede slavnosti petdesetletnice cesarjevega vladanja.

Praga, 27. januarja. Deželni zbor je na predlog posl. Russa takoj pričel nadrobno razpravo o premembi volilnega reda za deželni zbor. V teku debate je izjavil namestnik, da zakon ne bo mogel stopiti v veljavo do bližnjih državnoborskih volitev, ker vlada ne bo mogla pravočasno izposlovati Najvišjega potrjenja. Prvi paragraf se je nato vsprejel. Prihodnja seja jutri.

Levov, 27. jan. V deželnem zboru sta predlagala posl. Wojzek in Okuniewski, naj se uvede za deželni zbor splošna, direktna in tajna volitev. Predlog se je izročil odseku najhujših članov.

Lino, 27. jan. Posl. Jäger in Ebenhoch sta stavila v prvi seji deželnega zbora predlog glede spremembe volilnega reda in uvedbe pete kurije. Nadalje predloge glede zboljšanja položaja učiteljev in zvišanja deželno-šolskega zaklada.

Solnograd, 27. januarija. Prvo sejo deželnega zbora je otvoril glavar stolni kapitulat Winkler, ki se je spominjal umrlega svetnika Lienbacherja, priporočal štedljivost in zagotavljal strogo objektivnost v vodstvu deželnega zbora. Posl. dekan Leitner je predlagal spremembo volilnega reda.

Budimpešta, 27. jan. Vprašanje glede gradnje električne železnice mej Budimpešto, Čakaturmom in Reko je dozorelo in se v najkrajšem času prične s pripravljalnimi deli.

Sredeo, 27. januarija. Kneinja Marija Lujiza je dospela iz Plovidia.

Rim, 27. januarija. „Agenzia Stefani“ poroča, da se vdeležje vse države po svojih zastopnikih zdravstvenega posvetovanja v Benetkah, ki se vrši 10. februarja.

Pariz, 27. januarija. Carinski in budgetni odsek sta z neznatno večino odklonila Siegfriedov predlog, ki pride torej še enkrat v razpravo v poslanski zbornici.

Pariz, 27. januarija. Poslanska zbornica se je na željo vlade znova posvetovala o predlogu glede premij na izvoz sladkorja, oziroma o predlogu glede znižanja sladornega davka. Finančni minister je naglašal, da bi navstal primanjkljaj 31 milijonov, ako

se vsprejme poslednji predlog. Ministerski predsednik je navduševal za premije ter posredno tudi pokazal, da bi ne bilo lepo, ko bi ob obisku Muravjeva navstala kriza v francoskem ministerstvu. Predlog poslanca Siegfrieda se je nato odklonil s 305 proti 217 glasovom.

Zobobol olajšujejo

zobne kapljice lekarnja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta), katere so bile odlikovane z Najvišjim priznanjem Nj. c. in kr. Visokosti prejasne gospé prestolonaslednice-vdove nadvojvodinje

Štefanije.

Steklenica velja 20 kr. 126 (50-47) 6

57 2 2 Neprekosljivega učinka je

Tanno - chinin tinktura za lase.

Okrepčuje in ohranjuje lasišče in preprečuje izpadanje las. Cena 1 steklenici z rabilnim navodom 50 kr.

Jedina zaloga

lekarna M. Leustek v Ljubljani, Resljeva cesta št. 1, zraven mesarskega mosta.

Umrli so:

25. januarija. Makso Čaks, posestnikov sin, 12 let, Radcekega cesta 16, meningitis tuberculosis. — Mihael Žitnik, posestnikov sin 1½ leta, Karolinska zemlja 15, bronchitis capill.

V deželni bolnišnici:

23. januarija. Henrik Kopp, delavec, 70 let, ostarelost.

Tujci.

25. januarija.

Pri *Stonu*: Barbo z Dolenjskega. — Grubič iz Pulja. — Maresch, Ritz iz Gradea. — Gsperrmüller iz Bolonje. —

Victor iz Heilbron-a. — Leutgeb iz Sibinja. — Singer, Hostovsky, Burkt, Blau, Kohn, Preys z Dunaja. — Vukšinič iz Metlike. — Weber iz Tržiča. — Pollak iz Borovlj. — Biagio, Venier, Pazzani iz Vidna. — Stopper iz Trnovega. — Pfalz iz Gradea. — Skofitz iz Pulja.

Pri *Matiču*: Schwegel, Auersperg, Müller, Eckstein, Stieh, Häfner, Theiner z Dunaja. — Langer iz Bršlina. — Višnjikar iz Ribnice. — Pfeifer iz Krškega. — Loy iz Kočevja. — Lenkh z Rake. — Garzarolli iz Senožet. — Gresul, Sajiz iz Gradea. — Globočnik iz Kranja. — Bloch iz Prage. — Winterhalter iz Maribora. — Rosenfeld, Hild iz Trsta. — Dämpf iz Budejeve.

Pri *Lloyd*: Megušar iz Podzemlja. — Pehani iz Žužemberka. — Susteršič iz Toplice. — Susteršič iz Semiča. — Lovrenčič iz Sodražice.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
26	9. zvečer	730.1	-3.8	sl. szah.	oblačno	
27	7. zjutraj	732.4	-7.1	p.m. svzh.	oblačno	0.0
	2. popol.	732.0	-2.4	sl. jzah.	jasno	

Srednja večerajšnja temperatura -5.6°, za 3.6° pod normalom.

Krčmarji in zasebniki, kateri želé kupiti

pristna, naravna vina,

obrnejo naj se do 781 15-10

Pavla Sponza

v Rovinju v Istri,

kateri dá popolno jamstvo za pristnost njegovih vin. — Na željo vpošlje vzorce belega in „moscato rosa“, terana in belega isterskega vina.

Preč. duhovščino še posebej opozarja na svoja naravna pristna vina za uporabo pri daritvi sv. maše.

Na prodaj sta dva križeva pota

jeden 95 cm. visok, velja gld. 65,—,
drugi 150 „ visok, velja „ 250,—

pri Fr. Toman-u, podobarju in pozlatarju v Ljubljani na Križevniškem trgu št. 1. 75 6-1

Koverta s firmo vizitnice in trgovske račune priporoča

Katol. tiskarna v Ljubljani.

Št. 664.

Razglas.

69 3-3

V poslopji, ki se bo letos v Spitalskih ulicah na mestu bivše meščanske bolnice zgradilo, **oddati je še nekaj prodajalnic.**

Kdor želi kako teh prodajalnic v najem vzeti, vloži naj svojo ponudbo

do konca tega meseca

pri podpisnem magistratu

Pojasnila gledé lege, velikosti in cene teh prodajalnic daje v navadnih uradnih urah mestni stavbinski urad.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dné 23. januarija 1897.

Razpis dražbe.

Radi oddaje zgradbe brega ob Kulpi pri Osilnici (politični okraj Kočevje) razpisuje se

splošna ponudbena obravnava.

Zgradbe tikajoči se podatki (preudarek, stavbeni pogoji in stavbeni načrt) vpogledajo se lahko ob uradnih urah pri deželnem stavbenem uradu.

Podjetniki imajo svoje primerno kolekovane, zapečatenene in z napisom „ponudba za prevzete brezne zgradbe pri Osilnici“ označene ponudbe najdalje **do 12. ure**

dné 15. februarja 1897. leta

izročiti pri vložnem zapisniku deželnega odbora in je isti pridejati 5 % vadij skupne svote od 6200 gld. v gotovini, ali v obrestonosnih vrednostnih papirjih, ali pa je pridejati pobotnica o vplačilu vadija pri deželni blagajnici v Ljubljani.

Ponudnik mora v ponudbi izrecno izjaviti, da se stavbenim pogojem popolnoma podvrže.

Od ponudnika zahtevano plačilo je navesti ali v odstotkih, katere misli od enotnih cen odpustiti, ali pa katere želi imeti na enotne cene doplačane, ali pa naj se navedejo posebne enotne cene, toda brez premembe stavbenega popisa. V zadnjem slučaju bi se moral tudi ves zaslužek izračunati.

Deželni odbor si pridržuje pravico, da sme med ponudniki ne gledé na to, koliko je kdo popustil, voliti in eventualno tudi novo ponudbeno obravnavo razpisati.

Od dež. odbora kranjskega

v Ljubljani, dné 22. januarija 1897.

Dunajska borza.

Dné 27. januarija.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 95 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102 „ 25 „
Avstrijska zlata renta 4%	123 „ 55 „
Avstrijska kronska renta 4%, 200 kron	101 „ 20 „
Ogerska zlata renta 4%	122 „ 20 „
Ogerska kronska renta 4%, 200 kron	99 „ 75 „
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	960 „ — „
Kreditne delnice, 160 gld.	375 „ 25 „
London vista	119 „ 70 „
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 „ 67½ „
20 mark	11 „ 73 „
20 frankov (napoleonor)	9 „ 51½ „
Italijanski bankovci	45 „ 20 „
C. kr. cekini	5 „ 66 „

Dné 26. januarija.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	146 gld. 50 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	157 „ 50 „
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	188 „ 50 „
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 „ 15 „
Tisine srečke 4%, 100 gld.	140 „ 75 „
Dunavske vravnave srečke 5%	125 „ — „
Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878	107 „ 80 „
Posojilo goriskega mesta	112 „ — „
4% kranjsko deželno posojilo	98 „ 85 „
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 „ 60 „
Priporitetne obveznice državne železnice	226 „ — „
„ južne železnice 3%	176 „ 50 „
„ južne železnice 5%	128 „ 10 „
„ dolenjskih železnic 4%	99 „ 50 „

Kreditne srečke, 100 gld.	198 gld. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	146 „ — „
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	20 „ — „
Rudolfove srečke, 10 gld.	24 „ — „
Salmove srečke, 40 gld.	71 „ — „
St. Genois srečke, 40 gld.	74 „ — „
Waldsteinove srečke, 20 gld.	60 „ — „
Ljubljanske srečke	23 „ 20 „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	157 „ 75 „
Akcije Ferdinandovesev. železn., 1000 gl. st. v.	3470 „ — „
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	413 „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	91 „ 25 „
Dunajskih lokal. železnic delniška družba	94 „ — „
Montanska družba avstr. plan.	88 „ 10 „
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	162 „ 50 „
Papirnih rubljev 100	127 „ — „

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Kavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka.

Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kuranih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnih.